

De campus als marktplaats

Derek Bok, oud-president van Harvard, schreef een waarschuwend boek over de commercialisering van het hoger onderwijs.¹ Universiteiten en hogescholen leveren diensten aan studenten, maar zijn ook voor derden interessant: als afnemers van producten en diensten en als aanbieders van gediplomeerden. Op de Utrechtse campus De Uithof is een conglomeraat van bedrijfjes gevestigd dat zich als **Campus Recruitment** presenteert.² CR is de 'preferred supplier' van flexpersoneel voor de Universiteit Utrecht en de Hogeschool Utrecht. Dus een soort uitzendbureau voor tijdelijke arbeidskrachten, waaronder studenten. CR trekt studenten met de belofte: wij bieden parttime jobs die aansluiten bij je studie. Tevens werft CR (bijna-)afgestudeerden in opdracht van werkgevers. Tot zover is er niet zoveel mis. Maar CR begeleidt ook reclamecampagnes gericht op studenten, bijvoorbeeld voor banken die rekeninghouders willen trekken: wij kunnen bijvoorbeeld uw placemats op de dienbladen van de studentenrestaurants neerleggen.³ En op de CR-site worden de UU en de HU als **partners** geafficheerd, prominent met hun logo's; zelfs wordt gesuggereerd dat CR **deel uitmaakt** van deze onderwijsinstellingen.⁴

Volgens mij begeven de beide onderwijsinstellingen zich daarmee op het randje van onethisch handelen. Het is nog maar een kleine stap naar betaald sponsorship, waarbij een bedrijf het recht krijgt eigen reclameborden in de onderwijsgebouwen aan te brengen of eigen advertenties in de studiematerialen op te nemen. Waarom is dat onethisch? Als leverancier van professionele onderwijs- en examendiensten oefent een onderwijsinstelling *referentiemacht* over haar studenten uit.⁵ Als zij tegen betaling sponsorships van of voor commerciële bedrijven aanvaardt, wordt deze referentiemacht misbruikt. Studenten kunnen dat immers opvatten als een professioneel advies om aan de diensten van dat bedrijf de voorkeur te geven en niet met concurrerende dienstverleners in zee te gaan. Dat riekt naar onprofessioneel machtsmisbruik, tenzij de onderwijsinstelling, door professioneel toezicht op de kwaliteit van de geleverde diensten, kan garanderen dat studenten daar verhoudingsgewijs het beste bediend worden.

Niet alleen behoren universiteiten en hogescholen hun professionele onafhankelijkheid in hun onderzoek, in hun onderwijs en in hun adviezen aan studenten te bewaren. Ook dienen ze terughoudend om te gaan met bedrijven die studenten kunnen verleiden hun beschikbare tijd niet aan fulltime studie maar aan nevenwerkzaamheden te besteden, tenzij dat duidelijk in het belang van de student zelf is. In dat verband kunnen onderwijsinstellingen hun studenten voorlichten over de mogelijkheid van werken naast de studie. Tevens kunnen ze hen op bestaande en nieuwe voorzieningen voor arbeidsbemiddeling wijzen. Maar een partnership met of sponsorship van een uitzendorganisatie is volgens mij net een stap te ver.

Conclusie: Ook al is er alle reden om te veronderstellen dat *Campus Recruitment* diensten van goede kwaliteit levert, toch doen professionele organisaties zoals de Universiteit Utrecht en de Hogeschool Utrecht er beter aan, *Campus Recruitment* te verzoeken hun logo's uit de CR-site te verwijderen en elke suggestie te vermijden dat zij (anders dan als werkgever) zaken doen met deze onderneming.

Wes Holleman
weblog onderwijs 7-12-2007
www.onderwijsethiek.nl

---

¹ <http://press.princeton.edu/titles/7484.html>

² <http://www.campusrecruitment.eu/>

³ <http://www.campusrecruitment.eu/node/5>

⁴ <http://www.campusrecruitment.eu/bedrijven>; <http://www.campusrecruitment.eu/node/4>;
<http://www.hu.nl/Nieuws/HU+en+UU+openen+carrierecentrum.htm?Guid=%7B995AD970-9474-41B2-86A9-AED760B927A5%7D&Listingtype=News>;
<http://applicaties.csc.uu.nl/uupona/bekijkpers.cfm?persberichtid=722>

⁵ <http://www.onderwijsethiek.nl/wp-content/uploads/2007/04/onderwijsethieknov2006.pdf> (p.17)